

מסורת הש"ס

(א) [פירושין] (א: וישיב).
(ב) [פירושין] (א: וישיב).
(ג) [פירושין] (א: וישיב).

תורה אור השלם

1. ואם לא תמצא ידה
רי שה ולקחה שתי
תרים או שני בני יתה
אחד לעלה ואחד
לחטאת וכפר עליה
הכזב וטהרה:
2. וצשה אתם הבה
אחד חטאת ותאחד עלה
וכפר עליו הבה לפני ה'
מזבח: ויקרא טו טו

גליון הש"ס

נמלא חכמה אמר
מענינותו. עין חולק דף לב
מדרש וואס:

הגהות הב"ח

- סוף וקטני דקטני: טעמא מקדש
 כנענא למקדש עמא והוא בקרבן
 עולה ויורד שצוה לדלות ודלי
 דלות האמור אלל צבועת צטו
 ושבוטת קול אלה והתם נמי כמיז
 (ויקרא) ה' (א) נפס כי טנע וגו'
 ואוקמני לה בשבוטת (דק) (א)
 צנממחא מקדש וקדשי שדקר
 ננעמא ננעמא למקדש או אלל
 קדשים: ופטערי וזרן להביא
 נעשירות: ואחר כן. חולק העמות
 פירע: ואחר דאן למטחאו ואטו
 לעלמו חוזה: שזין קרבן עשיר עכשיו
 עליו חוזה אלל קרבן עשיר ואין
 בקרבן עשיר (עולה אלל) מטמא

מוסף רש"י

- [illegible]

ואמר בשעת הפרשה אלו למעלה וללו לעולה ואח"כ הנשיא מוסיף
ממלא מקדש עשיר והביא קרבן עני יא' ומאוס הא לא משתכח
על שירא עול וחסות אלו על גז דפרשיהו כין לקוחה לעשיה לא קדש
הס יבול סין לנטון ולפסול לא השתא
עולה (ויבדוק עומה) והדשיר ואח"כ אמר. מלך ששפיה אל לחטאיו ואלו
לעולה דנחיה, מוסיף ומביא חובתו דמרי חטאיו. מוסיף מעות כמיות על דמי
השתא ומלא חובתו כמדת דמי עולה
לול לנדה, אמר מוסיף ומביא חובתו דמרי עולו. קדש עולה על השתא
ואלו על השתא (ויבדוק עומה) ויבדוק ואל יצא קרבן. יצא קרבן
השתא ואל לעולה קדש ששפיה, אמר הקדש ששפיה אל דקמי
השתא ואמר לו קדמי (עומה) מלא ס' לרני לוי
לחמייה ממלא מקדש עשיר והביא מעות קרבן ואמר לו למעלה
ועס וס' חגיות הבית, שכבר אמר משעת הפרשה.
לא למעלה ואל לעולה. ואל בשעת לקוחה. אל הקדש סס עין
השתא ואל לעולה. אמר יצא קרבן עני על שן קדש עני על שם
השתא. ואל חובא יאשיהו דמרי יצא קרבן עני על שן קדש עני
על שן קדש עני. אמר יצא קרבן עני על שן קדש עני. אמר יצא קרבן עני על שן קדש עני.

רב דשט וחסברא כלומר איפער להעמיד ברייתא זו, כי אחי ששהעשר אמר (לו) אילו נחטאתי ואילו לעולתי והאמר ר' יוחנן ששנינו אל הפרש העשירי, כיון ששהעשר נתייחד בקרבן עשיר דואת חטאת חכמה, כיון שששהעשר בחטאת בהמה אף אתה קובע לקדושת חטאת, ודמי העולה ונביע לקדושת עולה, ופרקינן את א"א את ר' למימר שתייחד ר' אלעזר את א"א מה קדש מקדש חטאת, אל יצא. כן גם זו בברייתא הכין תירוץ. מטמא מקדש והוא עני והפרשי מעות לקנין ואמר בשעת הפרשי

מִרְיָם בְּקִלְפִי פֶּרֶק רְבִיעִי יוֹמָא

היא הכי קאמר בסנהדרין
קרא בספר ויקרא כתיב:
ו לחטאת אלה או בלקיחת
הח לעולה ואת זה לחטאת

ס'סם ס'פרא מני רבי יהודה וקא תני הגורל
עושה חטאת ואין השם עושה חטאת אלמא
הגורל מעכבא תיובתא דמאן דאמר הגרלה
לא מעכבא תיובתא ^טאמר רב חסדא ^אאין
הקינין מתפרשות אלא או בלקיחת בעלים
או בעשיית כהן אמר רב שימי בר אשי
מ"ט רב חסדא דכתבי יולקחה ^זעושה או
בלקיחה או בעשייה מיתיבי ^זועשהו חטאת
הגורל עושה חטאת ואין השם עושה חטאת
שיכול ודלא דין הוא ומה במקום שלא קידש
הגורל קידש השם מקום שקידש הגורל אינו
דין שקדש השם ת"ל ^זועשהו חטאת הגורל
עושה חטאת ואין השם עושה חטאת והא
הבא דלאו שעת לקיחה ולא שעת עשייה
היא וקתני דקבע אמר רבא הכי קאמר
מה במקום שלא קידש הגורל ואפילו בשעת
לקיחה ואפילו בשעת עשייה קידש השם
בשעת לקיחה ובשעת עשייה מקום שקידש
הגורל שלא בשעת לקיחה ושלא בשעת
עשייה אינו דין שיקדש השם בשעת לקיחה
ובשעת עשייה ת"ל ^זועשהו חטאת הגורל
עושה חטאת ואין השם עושה חטאת ת"ש
מטמא מקדש עני והפריש מעות לקינו
והעשיר ואח"כ אמר אלו לחטאתו ואלו
לעולתו מוסיף ומביא חובתו מדמי חטאתו
ואין מוסיף ומביא חובתו מדמי עולתו והא
הבא דלאו שעת לקיחה ולא שעת עשייה
היא וקתני דקבע אמר רב ששת ותסברא
והאמר ר' אלעזר אמר ר' הושעיא מטמא
מקדש עשיר והביא קרבן עני כלא יצא
וכיון דלא יצא היכי קבע אלא מאי אית לך
למימר ש"כבר אמר מעניותו ה"ל שכבר אמר
משע' הפרשה ולר' חנא א"ר יאשיה דאמר יצא
מאי

אלא עשייה: וקסני דקבע.
א. הך מתרנחא היא והאמר
אפילו בדיעבד היכי קבע
ויו מחויב עולה: אלא מאי
בשאל ולמימר דהאי ואח"כ
למימני ואמר אלו לחטאת
עין הוה קרבן חזי ליה ויבין
גמיה הכי תרנחא שבר ארמי
עני מפרש מעוט להני

לעולה ואח"כ העשיר מופי
אלא ומשום הא לא מפרש

לפניו לחטאתי ואילו לעולתי והאמר ר' אבהו, כיון שנחתיב בחטאת בהמה אם ה' יתן למימד לתרצוה כר' אלעזר הא מהו הפריש מעות לקנין ואמר בשעת הפרש

מז.

ב א מ" פ"ה מהל' פסולי
המוקדשין הלכה יא
[ופ"ה הל"ח]:
ב מ"י פ"י מהלכות
שגגות הלכה יג ופ"ה
מהל' מחוסרי כפרה הלכה

רבינו חנואל

[illegible]

עשיתו. כלומר בשע
הרצתו להקריבם יאמר
זה תלמדתו וזה לעולה.
ווייך רב חסדא דכתבי
בזב ובינים השמיני יקח לו
שתי תורים וגו', וכן כולה
כתוב ובינים השמיני תקח
לה שתי תורים וגו', הנה
לקיחה בעללים. ובכנה
כתוב ועשה האחד את
האחד חטאת ואם האחד
עולה. כלומר הפרשתם
בעללים לקיחה. אבל
בכנה בעשייה דרכתיב
קרא. ואומרת עליהן
ששני תורים עת הנזילה

[illegible]

כבר נפטר בקבעו. ומתמה
ן דלא יצא היכי קבע, זה
ולמה תני כי דמי החטאת
ורי שהעשיר אעפ"י שכבר
תגא דאמר יצא תריץ הכי,

ה. חימה לר"י בפ"ק דקדושין ז' דכתיב חוקה לא דרשין קל וחומר מחא דכתיב ועשהו משתה הא לאו מאי פריך ושהא סתם סיפרא ריבא יהודה ולידדיה חוקה ק"ו דרשין ק"ו ויתרין רבינו שמשון מקו"י וסיפריך מדאליטריך זאת ואחת לקמן בפרק הניזילא לו (דף ס:) למעוטי קיימא חוקה אדנריס הנעשים נבגדי לן בחזן ש"מ דרשין ק"ו אפי' היכא דכתיב חוקה דאי לא חימא הכי לשמוק מיינה מאי אמרת אי לא דכתיב זאת ואחת הוה אמינא דחוקה קיימא אכל מילי א"כ כ"ו דהוה קיימא נמי אהגהלא ח"ו לשמוק ומעשהו אלא ע"כ אי לא כתיב ועשהו ה"א אע"י דחוקה הוה קיימא אכל מילי הגהלה מיהא לא מעצבא מק"י אלאמא אע"י דכתיב חוקה דרשין ק"ו אכל קשה על חירזין זה דאפילו כ"י קיימא חוקה אכל מילי ולא הוה דרשין קל וחומר היכא דכתיב חוקה אלא קני דלא כתב ועשהו למעוטי (ס) בעלמא שכל יקדש הגורל דפ"י לעיל ועוד אפילו קיימא חוקה אכל מילי אליטריך ועשהו וגורל דהגהלה לאו עבודה ה"א ויחילנא לשטויי דלאו דווקא נקט (ס) חוקה עיובא אחרנא חימא דתנא ביה קרא תרי זימני דהוי כמו חוקה והכי פריך וכל היכא דכתיב עיובא לא דרשין ק"ו והא גבי יו"ה"פ דכתיב גורל וכתבי חוקה דמשעת עיובא לרבי נתמיה ולרבי יסודה איכא עיובא אחרנא דתנא ביה קרא וטעמא דכתיב דתנא חזמנא ועשהו לא ה"א הכי הוה דרשין קל וחומר ע"פ שהיה ראו לדרוש אשר על גבא אשר עלה לעיובא אף על כן דלא כתיב בלשון זווי ונראה כמו סיפור דברים בעלמא סבירא מקום כיון דכתיב חוקה היה סבירא לומר מעצבא מנה חוקה ומנה חוקה ומנה חוקה ומה חוקה דאחא קל וחומר עלה אלא דאחא קל וחומר מין קל וחומר חוקה מילי ואשר עלה דברים בעלמא הוא הכא גמי גבי חוקה קל וחומר דתנא בנט עיובא אלא חוקה:

אם נקט שמיעת קול דכמיז ברישא
 זילתא דשכיחא טפי נקט:
 דאמר יצא מאי איכא ל'מימר. וכולי
 חסדא דל'ין הקיין מחפרשות וכו':
 והאי

לקיחת הטפוחים: ולרבי חנא. דלמר
י קרבן דיעבד מזי למימי דקבע:
מזי

והריץ לה רבה קדיש ומה [במקום] שלא קידש
ב"ש. וזו מטמא מקדש, ש"ס. ארס סמיכא דר
ממנו ונזכס למקדש, אם הוא עשיר כפיטא וסחטא
ואם היה שבעה ששנכס למקדש וזו סמא וס
מקח חוריס או בני יונה, יהיו אולי המעות, אולי
הסחין, קדש אחרות משה על און המות ש
עלוהו קדש כבוד משהו שחיריש לקנות חן ח
שטמנה כולה כמות שהיא ככאן, דר אולי כסות
בית ובהרס ככהרס. ואשקינו וזה הכא על אשכ
חבא ודאבס דר אכר אולי לתנאטי ואולי לעלמי

עכשיו, מוסיף ומביא חטאתו מרמי חטאתו כר' ו.

[illegible][illegible]